

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

DAVEK NA DODANO VREDNOST

Podrobnejši opis

1. izdaja, FEBRUAR 2015

KAZALO

1.0	OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE.....	4
1.1	Dobava blaga.....	4
1.2	Pridobitev blaga znotraj Unije.....	4
1.3	Opravljanje storitev.....	4
1.4	Uvoz blaga.....	4
2.0	DAVČNI ZAVEZANEC	4
2.1	Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV	5
2.2	Mali davčni zavezanec.....	5
2.3	Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec.....	5
3.0	IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV	6
4.0	IZDAJANJE RAČUNOV	7
4.1	Kaj mora vsebovati račun?.....	7
4.2	Kaj mora vsebovati poenostavljeni račun?	8
4.3	Komu ni treba izdati računa?	8
5.0	KNJIGOVODSTVO	9
6.0	OBRAČUN DDV.....	9
6.1	Predložitev obračuna	9
6.2	Davčno obdobje	10
6.3	Plačilo DDV	10
7.0	REKAPITULACIJSKO POROČILO.....	11
8.0	OBDAVČLJIVI DOGODEK IN NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA	12
	DDV.....	12
9.0	DAVČNE STOPNJE.....	12
10.0	DAVČNA OSNOVA ZA OBRAČUN DDV	13
11.0	KRAJ OBDAVČITVE Z DDV	13
11.1	Kraj obdavčitve blaga	13
11.2	Kraj pridobitve blaga znotraj Unije	14
11.3	Kraj opravljanja storitev	14
11.4	Kraj uvoza blaga	16
12.0	OPROSTITVE DDV	16
13.0	ODBITEK DDV	16
14.0	VRAČILO DDV	17
14.1	Vračilo DDV na podlagi obračuna DDV	17
14.2	Vračilo na podlagi zahtevka za vračilo	17
14.3	Vračilo DDV v potniškem prometu.....	20
15.0	POSEBNE UREDITVE.....	20
15.1	Posebna ureditev za male davčne zavezance	20
15.2	Posebna ureditev za kmete.....	20
15.3	Pavšalno nadomestilo za kmete.....	20
15.4	Posebna ureditev za potovalne agencije	21
15.5	Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in	21
	starine	21
15.6	Posebna ureditev za investicijsko zlato.....	21
15.7	Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja	21
	ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo.....	21
	sedeža znotraj Unije.....	21

15.8	Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja	21
	ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem.....	21
	znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje.....	21
15.9	Posebna ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji	22
15.10	Posebna ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega.....	22
	cestnega prevoza potnikov	22
16.0	MOTORNA VOZILA	22
16.1	Novo motorno vozilo	22
16.2	Rabljeno motorno vozilo	23

1.0 OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

1.1 Dobava blaga

Dobava blaga pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik in ni nujno, da je bil že opravljen prenos lastninske pravice na blagu.

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca. Davčni zavezanec od blaga, ki ga pridobi v okviru opravljanja dejavnosti, uporabi pa ga za zasebne namene ali ga brezplačno odtuji ali pa ga uporabi za druge namene kot za namene svoje dejavnosti, obračuna DDV pod pogojem, da je za to blago izkoristil pravico do odbitka DDV.

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, pa se ne šteje brezplačno dajanje poslovnih vzorcev pod določenimi pogoji ter dajanje daril manjših vrednosti, pri čemer je vrednost darila manj kot 20 evrov.

Prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, ki ga opravi davčni zavezanec v drugo državo članico, se prav tako šteje za dobavo blaga, opravljeno za plačilo.

1.2 Pridobitev blaga znotraj Unije

Pridobitev blaga znotraj Unije pomeni pridobitev pravice do razpolaganja z blagom (ni pomembna pridobitev lastninske pravice) kot da bi bil pridobitelj lastnik, ki ga pridobitelju odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice prodajalec, pridobitelj ali druga oseba za račun enega od njiju. Da je neka dobava blaga predmet obdavčitve v Sloveniji kot pridobitev blaga znotraj Unije, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- prodajalec je davčni zavezanec, identificiran za DDV v drugi državi članici,
- promet je opravljen za plačilo ali se šteje, da je opravljen za plačilo,
- blago je pridobljeno na ozemlju Slovenije,
- pridobitelj je davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji.

Posebej opozarjamo, da so pridobitve novih prevoznih sredstev obdavčene po načelu namembne države. Navedeno pomeni, da fizična oseba iz Slovenije, ki nabavi novo prevozno sredstvo v drugi državi članici EU ter ga pripelje v Slovenijo, DDV plača v Sloveniji in ne v državi, kjer je novo prevozno sredstvo nabavila.

1.3 Opravljanje storitev

Opravljanje storitev pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga in lahko med drugim vključuje odstop premoženjskih pravic, obveznost opustitve dejanja ali dopustitve dejanja ali stanja ter opravljanje storitev na podlagi zakona ali odločbe.

1.4 Uvoz blaga

Uvoz blaga pomeni vsak vnos blaga v Unijo, ki v skladu s carinskimi predpisi nima statusa blaga Unije ali blaga, ki je uvoženo iz tretje države, pa znotraj Unije ni sproščeno v prost promet v skladu s carinskimi predpisi. Uvoz blaga je tudi vsak vnos drugega blaga v Unijo s tretjega ozemlja.

2.0 DAVČNI ZAVEZANEC

Davčni zavezanec je oseba, ki:

- deluje neodvisno in samostojno,
- opravlja kjer koli katero koli ekonomsko dejavnost,
- opravlja ekonomsko dejavnost ne glede na to, ali ustvarja dobiček ali ne.

Za davčnega zavezanca se šteje tudi oseba, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo v drugo državo članico, vendar se ji za namene DDV ni treba identificirati.

Državni organi so davčni zavezanci, če opravljajo dejavnost ali transakcije, ki se sicer opravljajo na trgu. Več v zvezi z obravnavo državnih organov kot davčnih zavezancev najdete na naslednji povezavi [Osebe javnega prava in DDV](#).

Davčni zavezanci niso zaposleni in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršne koli druge pravne vezi, ki glede nadzora in navodil v zvezi z delom, načina opravljanja dela, plačila za opravljeno delo in drugih odgovornosti delodajalca, kažejo na odvisno razmerje med delodajalcem in delojemalcem.

Za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev, je davčni zavezanec tudi davčni zavezanec, ki poleg obdavčljivih transakcij opravlja tudi neobdavčljive transakcije in pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV. Tak davčni zavezanec in pravna oseba sta davčna zavezanca za vse storitve, ki so jima bile opravljene.

2.1 Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV

Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, je davčni zavezanec, ki je pridobil identifikacijsko številko za DDV, ker je izpolnil vsaj enega izmed pogojev:

- davčni zavezanec, ki je v zadnjih 12 mesecih presegel oz. je verjetno, da bo presegel 50.000 evrov obdavčljivega prometa in se je identificiral na namene DDV,
- davčni zavezanec, predstavnik gospodinjstva, ki dobavlja blago in storitve v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, od višine 7.500 evrov skupnega dohodka te dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto (davčni organ mu izda identifikacijsko številko za DDV po uradni dolžnosti),
- davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga zaradi njegovih transakcij, ki so povezane z opravljanjem dejavnosti zunaj Slovenije,
- davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki pridobiva blago znotraj Unije, skupni znesek njegovih pridobitev v tekočem koledarskem letu pa preseže 10.000 evrov oz. se je prostovoljno odločil za obračunavanje DDV,
- davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom [Direktive Sveta 2006/112/ES](#) izključno prejemnik storitev in
- vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerima se opravijo storitve iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji.

2.2 Mali davčni zavezanec

Mali davčni zavezanec je:

- davčni zavezanec, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev ne preseže oz. ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 evrov obdavčljivega prometa in se ni prostovoljno odločil za obdavčitev,
- davčni zavezanec, predstavnik gospodinjstva, ki dobavlja blago in storitve v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, do višine 7.500 evrov skupnega dohodka te dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto, ki se ni prostovoljno odločil za obdavčitev,
- davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravlja le oproščene dobave blaga in storitev, od katerih se DDV ne sme odbiti.

2.3 Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec

Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je državni organ, organizacija, organ lokalne Unije ter druga oseba javnega prava, kadar opravlja dejavnost ali transakcije kot organ oblasti, tudi če pobira takse, prispevke in druge dajatve ter plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Vendar pa se pri opravljanju dejavnosti ali transakcij štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

3.0 IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV

Vsaka oseba mora davčnemu organu prijaviti, kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV (obrazca [DDV-P2](#) in [DDV-P3](#)). Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti. Obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke pa se ne nanaša na male davčne zavezance, ki so oproščeni obračunavanja DDV.

Mali davčni zavezanec pa se ne glede na višino opravljenega prometa oziroma katastrskega dohodka lahko prostovoljno vključi v sistem DDV. Svojo izbiro mora vnaprej priglasiti davčnemu uradu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

Mali davčni zavezanec nima pravice do odbitka DDV, niti ga ne sme izkazovati na izdanih računih.

Plačila DDV pa niso oproščene:

1. dobave novih prevoznih sredstev;
2. dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

Obdavčljivi promet (50.000 evrov) pa obsega naslednje zneske, brez DDV:

- znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;
- znesek oproščenih transakcij pri izvozu, oproščenih transakcij v zvezi z mednarodnim prevozom, oproščenih transakcij, ki se obravnavajo kot izvoz ter oproščenih storitev posrednikov;
- znesek transakcij z nepremičninami, zakonsko točno določenih finančnih transakcij ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

V obdavčljivi promet, se ne vštevajo odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev.

V obdavčljivi promet se pri fizični osebi vštevajo obdavčljivi promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne gospodarske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

Zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV mora predložiti tudi vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Unije, razen če gre za transakcije, ki niso predmet obdavčitve v skladu s 4. členom [ZDDV-1](#).

Zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV mora predložiti tudi vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom [Direktive Sveta 2006/112/ES](#) izključno prejemnik storitev in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena [ZDDV-1](#) dolžan plačati DDV.

Davčni zavezanec mora zahtevek za izdajo identifikacijske številke ([DDV-P2](#) ali [DDV-P3](#)) predložiti v elektronski obliki prek sistema [eDavki](#).

Davčni organ mora s posamično identifikacijsko številko za DDV identificirati naslednje osebe:

1. vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravlja dobave blaga ali storitev, od katerih se DDV lahko odbije, razen davčnega zavezanca, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo in davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere je plačnik DDV izključno kupec oziroma naročnik ali oseba, kateri je blago ali so storitve namenjene;

2. vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki opravi pridobitev blaga, ki je predmet DDV ali se je prostovoljno odločil za obračunavanje DDV od pridobitev blaga, čeprav ni presešel limit 10.000 evrov;
3. vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga znotraj Unije za namene transakcij v zvezi z ekonomskimi dejavnostmi, ki jih je opravil zunaj ozemlja Slovenije;
4. vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katerima se opravijo storitve iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
5. vsakega davčnega zavezanca, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom [Direktive Sveta 2006/112/ES](#) izključno prejemnik storitev.

Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s predpono SI.

O prenehanju identifikacije za namene DDV davčni organ odloči po prejemu zahtevka davčnega zavezanca za prenehanje identifikacije za namene DDV oziroma po uradni dolžnosti, če ugotovi, da ne obstajajo več razlogi za identifikacijo za namene DDV.

Če davčni organ ugotovi, da obstaja sum zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma če ugotovi, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV, lahko odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV.

Vprašanja in odgovore v zvezi z identifikacijo lahko najdete na naslednji povezavi:

[Davčni zavezanci in identifikacija za DDV.](#)

4.0 IZDAJANJE RAČUNOV

Za opravljeno dobavo blaga ali storitev je treba izdati račun. Račun lahko v imenu in za račun davčnega zavezanca izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba ob predpisanih pogojih. Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun pod predpisanimi pogoji.

Davčni zavezanec izda poenostavljeni račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, če:

1. jo je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ter za predplačila, prejeta od katere izmed teh oseb in znesek na računu, brez DDV, ni višji od 100 evrov ali
2. jo je opravil končnemu potrošniku ali
3. izda dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

Poenostavljeni račun se ne sme izdati za dobave blaga ali storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v drugo državo članico, v kateri je treba plačati DDV, in je oseba, kateri je bila opravljena dobava, dolžna plačati DDV.

Račun se lahko izda v papirni ali elektronski obliki.

Več v zvezi z računi je navedeno na naslednji povezavi [Računi](#).

4.1 Kaj mora vsebovati račun?

Račun mora imeti naslednje podatke:

1. datum izdaje računa,
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa,
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev,

4. identifikacijsko številko za DDV kupca oz. naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo v skladu s 46. členom [ZDDV-1](#),
5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika,
6. količino in vrsto dobavljenega blaga oz. obseg in vrsto opravljenih storitev,
7. datum, ko je bila opravljena dobava blaga, ali datum, ko je bila storitev opravljena oz. končana, ali datum, ko je bilo opravljeno predplačilo, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa,
8. davčno osnovo, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oz. na katero se nanaša oprostitev, ceno na enoto brez DDV ter kakršna koli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto,
9. stopnjo DDV,
10. znesek DDV, razen v primerih, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero [ZDDV-1](#) izključuje ta podatek.

Če račun v imenu in za račun davčnega zavezanca izda kupec blaga ali naročnik storitve, mora na računu navesti klavzulo "Samofakturiranje".

V primeru oprostitve DDV je treba navesti veljavno določbo [Direktive Sveta 2006/112/ES](#) ali ustrezní člen [ZDDV-1](#) ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava oproščena DDV.

Če je plačnik DDV kupec blaga ali naročnik storitve, je treba na računu navesti klavzulo "Obrnjena davčna obveznost".

V primeru uporabe ene izmed posebnih ureditev je treba izmed spodaj navedenih klavzul na računu navesti ustrezno klavzulo:

- "Posebna ureditev - Potovalne agencije",
- "Posebna ureditev - rabljeno blago",
- "Posebna ureditev - umetniški predmeti" ali
- "Posebna ureditev - zbirke in starine".

4.2 Kaj mora vsebovati poenostavljeni račun?

Poenostavljeni račun mora imeti naslednje podatke:

1. datum izdaje,
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa,
3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev,
4. količino in vrsto dobavljenega blaga oz. obseg in vrsto opravljenih storitev,
5. znesek DDV, ki se plača, ali informacije, ki so potrebne za njegov izračun,
6. jasno in nedvoumno navedbo o prvotnem računu in konkretnih podrobnosti, če gre za dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

Če davčni zavezanec opravlja dobavo blaga ali storitev po različnih davčnih stopnjah, mora znesek DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah.

Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oz. storitev, za katero je predpisana oprostitev plačila DDV, se mora na računu sklicevati na veljavno določbo [Direktive Sveta 2006/112/ES](#), ustrezní člen [ZDDV-1](#) ali drug sklic, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena plačila DDV.

Prejemnik blaga oz. storitev, ki ni zavezanec za DDV, lahko zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun z vsemi podatki, če ga potrebuje zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu z [ZDDV-1](#).

4.3 Komu ni treba izdati računa?

Računa ni treba izdati:

- kmetom (predstavnik kmečkega gospodinjstva), ki so oproščeni obračunavanja DDV, kadar opravljajo dobave kmetijskih in gozdarskih pridelkov in storitev iz svoje lastne, primarne OKGD, za katero ne ugotavljajo dohodka na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, končnemu potrošniku (npr. neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, neposredna prodaja na premičnih stojnicah, na tržnicah) ali za lastno rabo v okviru kmečkega gospodinjstva davčnega zavezanca,
- za prodajo vozovnic, kart in žetonov v potniškem prometu (vlak, avtobus, žičnice),
- za znamke, koleke, vrednotnice in obrazce v poštnem prometu,
- za vplačila za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo,
- za periodični tisk,
- za prodajo iz avtomatov,
- za prodajo kartic s kodo za polnjenje predplačniških sistemov mobilnih operaterjev iz bankomatov, omrežja GSM in interneta,
- za prodajo žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah,
- za tiste oproščene finančne storitve iz 4. točke 44. člena [ZDDV-1](#), za katere se dokumenti izdajajo množično, če so opravljene na ozemlju Slovenije ali se opravijo zunaj Unije, če davčni zavezanec prejemniku oziroma naročniku storitev za opravljene oproščene storitve izda drug dokument (obračun, instrument plačilnega prometa, izpisek, obvestilo...), iz katerega mora biti razvidna višina zaračunane storitve in navedba, da DDV ni obračunan v skladu z ustrežno točko tega zakona.

5.0 KNJIGOVODSTVO

Davčni zavezanci lahko vse informacije za izračun davčne obveznosti zagotavljajo v svojem knjigovodstvu. Posebej pa morajo voditi evidenco o določenih prenosih blaga v drugo državo članico ter evidenco prejetega blaga od davčnega zavezanca iz druge države članice, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu.

V 86. členu [ZDDV-1](#) so navedene posebne obveznosti v zvezi s hrambo računov. Tako mora vsak davčni zavezanec zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

Davčni zavezanec mora račune hraniti v svoji izvorni, papirni ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Lahko pa račune, ne glede na njihovo izvorno obliko, hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine.

Rok za hrambo izdanih in prejetih računov je 10 let, za račune v zvezi z nepremičninami pa 20 let.

6.0 OBRAČUN DDV

6.1 Predložitev obračuna

Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun DDV, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna, in za odbitke, kakor tudi skupno vrednost transakcij v zvezi z obračunanim davkom in opravljenimi odbitki ter vrednost vseh oproščenih transakcij.

Obračun DDV mora davčni zavezanec predložiti davčnemu organu do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, vendar so določene izjeme, in sicer:

- če davčni organ v inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da obračunani DDV od določene dobave ne bo plačan, s sklepom določi, da mora davčni zavezanec predložiti obračun DDV pred zakonsko določenim rokom za predložitev obračuna DDV in za davčno obdobje, ki je krajše od koledarskega meseca oziroma trimesečja. V tem primeru mora davčni zavezanec davek plačati v 8 dneh po poteku roka za predložitev obračuna DDV. Za preostanek davčnega obdobja mora predložiti obračun DDV v roku, ki je sicer predpisan za predložitev obračuna DDV;
- davčni zavezanec, ki opravlja transakcije znotraj Unije, in je dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo, mora predložiti obračun DDV do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja;
- v primeru prenehanja identifikacije za namene DDV, osebnega stečaja, postopka prisilne poravnave, stečaja, likvidacije in smrti davčnega zavezanca.

Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV ne glede na to, ali je za davčno obdobje, za katero predloži obračun, dolžan plačati DDV.

Davčni zavezanec mora obračun DDV predložiti v elektronski obliki, prek sistema [eDavki](#).

6.2 Davčno obdobje

Davčno obdobje je koledarski mesec. Če je davčni zavezanec v preteklem koledarskem letu dosegel obdavčljiv promet blaga in storitev v vrednosti do vključno 210.000 evrov, je davčno obdobje koledarsko trimesečje, vendar to velja le, če ne opravlja transakcij znotraj Unije in ni dolžan predložiti rekapitulacijskega poročila.

Za davčnega zavezanca, ki pridobi identifikacijsko številko za DDV, je, ne glede na vrednost pričakovanega prometa, prvih 12 mesecev davčno obdobje koledarski mesec. Tudi za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, ter za nekatere druge osebe je davčno obdobje koledarski mesec.

Zakon določa davčno obdobje še za nekatere posebne primere kot na primer v primeru začetka postopka prisilne poravnave, likvidacije ali stečaja in ob njihovem končanju, v primeru smrti davčnega zavezanca ter tudi, če dvomi o upravičenosti dodelitve identifikacijske številke za DDV.

6.3 Plačilo DDV

DDV mora plačati vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je v skladu z [ZDDV-1](#) dolžna DDV plačati druga oseba. V določenih primerih je tako plačnik DDV lahko tudi naročnik storitve oziroma kupec blaga. DDV mora plačati tudi vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

Davčni zavezanec mora plačati DDV v državni proračun najpozneje zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, če ni z zakonom drugače določeno.

Na podlagi obračuna [DDV-O](#) se DDV plača na prehodni davčni podračun - proračun države SI56011008881000030, referenca je: SI19 DŠ-62006.

Oseba, ki ni identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, plača DDV na podlagi odločbe davčnega organa.

Pri uvozu blaga se DDV plačuje, kot da bi bil uvozna dajatev, razen v primerih, ko davčni zavezanec na podlagi dovoljenja davčnega organa izkaže obveznost iz naslova DDV od uvoza v obračunu DDV.

6.3.1 Mehanizem obrnjene davčne obveznosti

Mehanizem obrnjene davčne obveznosti se uporablja za:

- storitve gradbenih del;
- storitve najemanja osebja za opravljanje storitev v gradbenem sektorju;

- dobave zemljišč in zgradb, za katere je dobavitelj uporabil opcijo obdavčitve;
- dobave železnih in neželeznih kovinskih odpadkov, ostankov in rabljenega materiala, vključno s polizdelki od predelave, izdelave ali taljenja železnih in neželeznih kovin ter njihovih zlitin ter dobava pol predelanih izdelkov iz železnih in neželeznih kovin ter s tem povezane storitve predelave;
- prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja varstvo okolja.

To pomeni, da so namesto dobaviteljev dolžni obračunati in plačati DDV prejemniki dobav in naročniki storitev ter plačniki predplačil v zvezi z opravljenimi dobavami ali storitvami. Hkrati z obračunom imajo tudi pravico do odbitka DDV, seveda ob izpolnjevanju pogojev za odbitek DDV ter v velikosti, ki je zanje običajna.

Mehanizem obrnjene davčne obveznosti v navedenih sektorjih se uporablja le v primerih dobav blaga in opravljanja storitev, ki jih opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, drugemu davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV v Sloveniji.

Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga ali storitev, za katere se uporablja mehanizem obrnjene davčne obveznosti v navedenih sektorjih, mora davčnemu organu v poročilu (Obrazec PD-O) preko portala [eDavki](#) poročati o vseh dobavah, ki jih opravil za druge davčne zezavance in so določeni kot plačniki davka. Davčni zavezanec mora predložiti poročilo za koledarski mesec, v katerem je opravil zadevne dobave, ali v katerem mora popraviti podatke o zadevnih dobavah iz preteklih obdobj.

Več o tem na naslednji povezavi [Mehanizem obrnjene davčne obveznosti v določenih sektorjih](#).

6.3.2 Sistem solidarne odgovornosti

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, je solidarno odgovoren za plačilo DDV, če iz objektivnih okoliščin izhaja, da je vedel oziroma bi moral vedeti, da sodeluje pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačilu DDV.

Dokazovanje okoliščin, da je davčni zavezanec vedel oziroma bi moral vedeti, da sodeluje pri transakciji, ki je del utaje DDV, je na strani davčnega organa. Če davčni organ ugotovi, da je dobava blaga ali storitev sestavni del transakcij, katerih namen je izogibanje plačilu DDV, davčnega zavezancu, ki sodeluje v teh transakcijah, o takih okoliščinah obvesti in ga opozori na njegovo solidarno odgovornost za plačilo DDV, če bo še naprej udeležen v takih transakcijah. Od dneva prejema takega obvestila se šteje, da je davčni zavezanec vedel, da z nakupom sodeluje pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačilu DDV.

Davčni organ lahko davčnemu zavezancu, kateremu je opravljena dobava, na njegovo zahtevo posreduje informacijo o tem, ali je njegov dobavitelj predložil obračun DDV.

7.0 REKAPITULACIJSKO POROČILO

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora davčnemu organu na obrazcu RP-O predložiti rekapitulacijsko poročilo o osebah, identificiranih za DDV:

- katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena [ZDDV-1](#),
- katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s četrnim odstavkom 23. člena [ZDDV-1](#) (drugi v verigi pri tristranskih poslih),
- katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom [Direktive Sveta 2006/112/ES](#).

V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec navesti podatke, ki so predpisani v 90. členu [ZDDV-1](#).

Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora rekapitulacijsko poročilo predložiti

davčnemu organu do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja (npr. za davčno obdobje januar ga predloži do 20. 2.).

Rekapitulacijsko poročilo davčni zavezanec predloži v elektronski obliki prek sistema [eDavki](#). Davčni zavezanec predloži rekapitulacijsko poročilo za koledarski mesec, v katerem je opravil transakcijo znotraj Unije ali v katerem mora izvršiti popravek za pretekla obdobja poročanja.

8.0 OBDAVČLJIVI DOGODEK IN NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA DDV

Obdavčljivi dogodek nastane, ko je blago dobavljeno oz. so storitve opravljene ali ko je opravljena pridobitev blaga znotraj Unije, pri uvozu pa, ko je blago uvoženo. Obveznost obračuna DDV nastane, ko nastane obdavčljiv dogodek.

[ZDDV-1](#) za nekatere primere določa drugačna pravila glede nastanka obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna DDV (npr. pri predplačilih, če račun ni izdan, zaporednih dobavah, dobavah blaga v drugo državo članico in pri prenosih blaga za namene svojega podjetja v drugo državo članico, pri storitvah, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitve).

Pri dobavah blaga v drugo državo članico oz. pri pridobitvah blaga znotraj Unije je nastanek obveznosti obračuna DDV vezan na 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek. V primerih, ko je račun izdan pred potekom navedenega roka, nastane obveznost obračuna DDV na dan izdaje računa.

Če je uvoženo blago zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, obveznost obračuna DDV nastane takrat, ko nastane obdavčljivi dogodek za te dajatve in s tem obveznost obračuna teh dajatev.

9.0 DAVČNE STOPNJE

Predpisani sta dve stopnji DDV, splošna (22 %) in nižja (9,5 %). Za blago, pridobljeno znotraj Unije, se uporablja enaka stopnja DDV, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.

Z nižjo stopnjo DDV (9,5 %) je obdavčeno:

- hrana, žive živali, semena, rastline in primesi, ki so namenjene za pripravo hrane;
- dobava vode;
- zdravila, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;
- medicinska oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo;
- prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim gradivom, otroškimi slikanicami, vključno s tistimi za risanje ali barvanje, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij, razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju;
- vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne in športne prireditve;
- avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;
- dobava določenih umetniških predmetov, zbirk in starin;
- stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili;
- obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistven del vrednosti dobave;
- čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;
- živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmacevtska sredstva, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

- dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanjem prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;
- uporaba športnih objektov;
- storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je z njimi neposredno povezan in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;
- storitve javne higiene;
- manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);
- storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obbolele ali invalide);
- frizerske storitve;
- dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

10.0 DAVČNA OSNOVA ZA OBRAČUN DDV

Osnova za obračun DDV je plačilo dobavitelju za opravljeno dobavo blaga ali storitev, prejeto od kupca, naročnika ali tretje osebe. Davčno osnovo povečujejo trošarine, drugi davki, takse in druge dajatve ter postranski stroški (provizije, stroški pakiranja, prevoza idr., ki jih dobavitelj zaračuna), razen DDV. Iz davčne osnove so izključeni določeni popusti in rabati ter zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v imenu in za račun naročnika.

Pri pridobitvi blaga znotraj Unije se davčna osnova določi na podlagi istih elementov kot se uporabljajo pri določitvi davčne osnove za dobave enakega blaga na ozemlju Slovenije.

Davčna osnova pri uvozu blaga je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi carinskimi predpisi Unije.

Pri dobavah blaga ali storitev, ki se opravijo med povezanimi osebami, je v primerih, ko se vrednosti opravljenih dobav razlikujejo od tržne vrednosti, prejemniki dobav pa nimajo pravice do odbitka celotnega DDV, davčna osnova enaka tržni vrednosti.

11.0 KRAJ OBDAVČITVE Z DDV

Promet blaga se načeloma obdavči tam, kjer je blago porabljeno oz. uporabljeno. Tako se enako obravnava uvoženo blago in na davčnem območju proizvedeno blago, hkrati pa je izvoz blaga oproščen plačila DDV. Enako se obravnava tudi promet blaga med državami članicami, pri čemer pa so zaradi ukinitve fiskalnih meja med državami članicami uvedene določene izjeme. Glede na to, da na mejah med državami članicami ni fiskalne kontrole in je zato kontrolo mogoče zagotoviti le post festum prek dokumentacije pri davčnem zavezancu, lahko sistem obdavčitve blaga po načelu namembnega kraja deluje le v prometu med zavezanci za DDV.

Po splošnem pravilu se kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec kot tak, določa glede na sedež naročnika storitev. Pri tem se za davčne zavezance za vse storitve, ki so jim opravljene, štejejo tudi davčni zavezanci, ki opravljajo tudi neobdavčljive dejavnosti in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV.

Če se storitve opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci (končni potrošniki), je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem ima izvajalec sedež svoje dejavnosti.

11.1 Kraj obdavčitve blaga

Za kraj dobave blaga se šteje:

- pri dobavi blaga brez prevoza kraj, kjer se nahaja blago, ko se opravi dobava,
- pri dobavi blaga s prevozom kraj, kjer se nahaja blago, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga (izjeme so določene v primerih, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, pri instalaciji oz. montaži blaga, v primerih t. i. prodaj na daljavo, ki se opravijo končnim potrošnikom),
- kraj, kjer se prevoz potnikov začne, če se dobava blaga opravi na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med prevozom potnikov znotraj Unije,

- pri dobavi plina po sistemu za zemeljskih plin, dobavi električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja in hlajenja davčnemu zavezancu preprodajalcu kraj, kjer ima sedež preprodajalec,
- pri končni potrošnji plina, električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje kraj, kjer se dejansko porabijo.

11.1.1 Prodaja blaga na daljavo

O t. i. prodaji blaga na daljavo govorimo, kadar se prodaja blaga opravi končnim potrošnikom, blago pa jim odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice. O prodaji blaga na daljavo ne moremo govoriti, če kupec sam prevzame blago. Pri nakupu blaga npr. prek kataloga ali interneta v drugi državi članici se obračuna DDV države prodajalca, slovenski DDV pa v primeru, če je prodajalec pri prodaji blaga na daljavo identificiran za namene DDV v Sloveniji.

Velja namreč, da je pri prodaji blaga na daljavo kraj dobave kraj, kjer se pošiljanje ali prevoz kupcu konča, če vrednost opravljenih dobav v isto državo članico preseže prag 35.000 ali 100.000 evrov, ki ga določi posamezna država članica. Dokler ta prag v posamezni državi članici ni presežen, je kraj obdavčitve v državi članici, kjer se začne pošiljanje ali prevoz blaga. Ne glede na ta pogoj pa se davčni zavezanec lahko odloči, da bo kraj obdavčitve namembna država članica. V tem primeru mora izbiro priglasiti davčnemu organu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti.

Ko bo slovenski kupec po katalogu naročil blago pri prodajalcu v Italiji, mu bo ta obračunal italijanski DDV. Če pa se je prodajalec identificiral za namene DDV v Sloveniji, bo moral kupcu obračunati slovenski DDV.

Navedeno pa velja le pri prodajah na daljavo iz držav članic, ne pa za dobave iz drugih držav (npr. iz Srbije), pri čemer gre za uvoz blaga.

Prodaja trošarinskih izdelkov je vedno obdavčena v državi članici, kjer se prevoz ali odpošiljanje konča (zanje ne velja limit).

11.1.2 Kraj dobave blaga pri instaliranju ali montiranju blaga

Kadar blago, ki ga odpošlje ali prevaža dobavitelj, kupec ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano. Dobavitelj blaga mora torej obračunati in plačati DDV v državi članici, kjer je blago instalirano ali montirano.

11.2 Kraj pridobitve blaga znotraj Unije

Pri določanju kraja obdavčitve blaga pri pridobitvah blaga znotraj Unije velja splošno pravilo, da je kraj obdavčitve kraj, kjer se nahaja blago, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki je blago nabavila (namembni kraj). Sistem obdavčitve blaga po načelu namembnega kraja deluje le v prometu med zavezanci, identificiranimi za DDV.

Prenos kraja obdavčitve na pridobitelja v drugo državo članico je mogoč le v primeru, če je pridobitelj identificiran za namene DDV v drugi državi članici, razen v primeru, ko dokaže, da je pridobljeno blago uporabil za kasnejše dobave in je izpolnil obveznosti za predložitev rekapitulacijskega poročila in je kot plačnik DDV določen prejemnik blaga.

11.3 Kraj opravljanja storitev

Po splošnem pravilu se kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec kot tak, določa glede na sedež naročnika storitev. Pri tem se za davčne zavezance za vse storitve, ki so jim opravljene, štejejo tudi davčni zavezanci, ki opravljajo tudi neobdavčljive dejavnosti in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV.

Če se storitve opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci (končni potrošniki), je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem ima izvajalec sedež svoje dejavnosti.

Za določitev kraja opravljanja določenih storitev pa veljajo posebna pravila, in sicer:

11.3.1 Kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki

Kraj opravljanja storitev, ki jih osebi, ki ni davčni zavezanec, opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, je kraj, kjer je v skladu z zakonom opravljena glavna transakcija.

11.3.2 Kraj opravljanja storitev pri storitvah v zvezi z nepremičninami

Kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami strokovnjakov in nepremičninskih posrednikov, nastanitvijo v hotelih ali podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju, dodeljevanjem pravic do uporabe nepremičnin in storitvami za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo nadzor na kraju samem, je kraj, kjer se nepremičnina nahaja.

11.3.3 Kraj opravljanja prevoza

Kraj opravljanja prevoza potnikov je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

Kraj opravljanja prevoza blaga, razen prevoza blaga znotraj Unije, osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

Kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj začetka prevoza.

11.3.4 Najem prevoznih sredstev

Kraj dajanja prevoznega sredstva v kratkoročni najem je kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago najemniku. Pri prevoznih sredstvih kratkoročni najem pomeni najem, ki ni daljši od 30 dni, pri plovilih pa ne od 90 dni.

Kraj dajanja prevoznega sredstva v dolgoročni najem osebi, ki ni davčni zavezanec, se določa glede na sedež oziroma prebivališče prejemnika.

Kraj dajanja čolna za razvedrilo v dolgoročni najem osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer je čoln dejansko dan na razpolago najemniku, če izvajalec to storitev dejansko opravi s sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v tem kraju. Čoln za razvedrilo je čoln, ki ni daljši od 24 metrov in se pri najemniku uporablja za razvedrilo, šport ali rekreacijo.

11.3.5 Kraj opravljanja storitev pri kulturnih in podobnih storitvah, pomožnih prevoznih storitvah in storitvah v zvezi s premičninami

Pri storitvah v zvezi z vstopninami za kulturne, umetnostne, znanstvene, izobraževalne, športne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, vključno s pomožnimi storitvami, povezanimi z vstopninami, ki se opravijo **davčnemu zavezancu**, se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo.

Pri storitvah, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, znanosti, izobraževanja, športa, zabavnih in podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ki se opravijo **osebam, ki niso davčni zavezanci**, se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

Pri pomožnih prevoznih storitvah ter storitvah cenitve in dela na premičninah, ki se opravijo **osebam, ki niso davčni zavezanci**, se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer se te storitve dejansko opravljajo.

11.3.6 Storitve opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije

Pri t. i. intelektualnih storitvah, kot so storitve prenosa in odstopa avtorskih pravic, storitve oglaševanja, storitve svetovalcev, inženirjev, odvetnikov, notarjev, bančne, finančne in zavarovalne transakcije, ki so opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima ta oseba sedež, stalno oziroma običajno prebivališče.

11.3.7 Kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev osebam, ki niso davčni zavezanci

Kadar so te storitve opravljene osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj opravljene storitve kraj, kjer ima ta oseba sedež, stalno ali običajno prebivališče.

11.3.8 Restavracijske storitve in storitve cateringa

Kraj opravljanja restavracijskih storitev ter storitev cateringa je kraj, kjer se te storitve dejansko opravijo.

11.3.9 Restavracijske storitve in storitve cateringa za potrošnje na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih

Kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Unije, je kraj, kjer se prevoz potnikov.

11.4 Kraj uvoza blaga

Kraj uvoza blaga je država članica, na ozemlju katere je bilo blago vneseno v Unijo.

Če pa je za blago ob vnosu v Unijo začet eden od carinskih postopkov, postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, je kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

12.0 OPROSTITVE DDV

Razlikujemo med t. i. nepravimi in pravimi oprostitvami. Neprave oprostitve v sistemu DDV pomenijo, da davčni zavezanci, ki opravljajo oproščene dejavnosti, od svojih dobav ne obračunavajo davka, pa tudi nimajo pravice do odbitka davka, ki jim ga zaračunajo dobavitelji. Plačila DDV so oproščene določene dejavnosti, ki so v javnem interesu (zdravstvo, socialno varstvo, izobraževanje, verske skupnosti, šport in športna vzgoja, kultura, univerzalne poštno storitve itn.), zavarovalne in pozavarovalne transakcije, najem oz. zakup nepremičnin, finančne storitve, dobava kolkov in poštnih znamk po nominalni vrednosti, ki se uporabljajo za poštno storitve na ozemlju Slovenije ter podobnih znamk, igre na srečo, dobava objektov ali delov objektov in zemljišč razen novogradenj oz. novo vseljenih zgradb, dobava zemljišč, dobava zlata Banki Slovenije.

Prava oprostitvev pa pomeni, da davčni zavezanec DDV ne obračuna in plača, hkrati pa ima pravico do odbitka davka. Tako so popolnoma brez obremenitve z DDV izvoz blaga, dobave blaga v druge države članice, dobave blaga, ki so izenačene z izvozom blaga ali dobavami blaga v druge države članice, in storitve, ki so opravljene ali porabljene v tretjih državah oz. v drugih državah članicah, v kolikor je prejemnik davčni zavezanec, identificiran za namene DDV.

Plačila DDV so oproščene dobave blaga in storitev v carinskih in davčnih skladiščih.

12.1 Davčna skladišča

Davčna skladišča delujejo podobno kot carinska skladišča. Od carinskih skladišč se razlikujejo po tem, da se v davčnih skladiščih lahko hrani blago, pridobljeno iz drugih držav članic EU oz. blago, ki je namenjeno dobavi v druge države članice. Z vnosom blaga v davčno skladišče se odloži nastanek obveznosti za obračun DDV do trenutka iznosa blaga iz davčnega skladišča.

13.0 ODBITEK DDV

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, je upravičen, da svojo davčno obveznost zmanjša za odbitni DDV. Odbitni DDV so tisti zneski davka, ki so izkazani na računih o nabavi blaga oz. opravljeni storitvi. Pravico do odbitka DDV pa ima davčni zavezanec le za nabavo blaga in storitev, ki jih uporabi za namene svojih obdavčenih transakcij in zakonsko točno določenih oproščenih transakcij ter v primeru občasne dobave novega prevoznega sredstva v drugo državo članico.

[ZDDV-1](#) določa pogoje za uveljavljanje pravice do odbitka DDV ter omejitve te pravice, prav tako pa tudi obveznost in način popravka odbitka DDV.

Če davčni zavezanec opravlja hkrati obdavčeno in oproščeno dejavnost, določi znesek DDV, ki si ga sme odbiti, z odbitnim deležem, ki se lahko določi za vse transakcije ali pa ločeno za vsako področje dejavnosti ob zagotavljanju ustreznega knjigovodstva.

V primeru, ko je znesek odbitka DDV višji ali nižji od tistega, do katerega je davčni zavezanec upravičen in če se spremenijo dejavniki, ki se merodajni za odbitek DDV (odpoved nakupov in znižanje cene), je treba prvotni odbitek popraviti.

Odbitka DDV ni treba popraviti v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube ter dajanja daril manjše vrednosti ali vzorcev.

14.0 VRAČILO DDV

V [ZDDV-1](#) je vračilo DDV urejeno v treh členih glede na vrsto upravičencev za vračilo. Vračilo DDV se tako lahko izvrši:

- na podlagi obračuna DDV (davčnim zavezancem, ki so identificirani za namene DDV v Sloveniji),
- na podlagi zahtevka za vračilo (davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici, davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici in davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi) in
- na podlagi zahtevka za vračilo DDV v potniškem prometu (potnikom, ki nimajo prebivališča v Uniji).

14.1 Vračilo DDV na podlagi obračuna DDV

Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, se presežek prenese v naslednje davčno obdobje. Lahko pa se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo presežek DDV vrne v 21 dneh po predložitvi obračuna DDV. Davčnemu zavezancu, ki presežka DDV ne prejme v roku, pripadajo zamudne obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja davčni postopek od prvega dne po poteku 21 dni od predložitve obračuna DDV. Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se presežek vrne po poplačilu davčnega dolga.

Davčni organ lahko pred izvršitvijo vračila DDV na podlagi obračuna DDV od davčnega zavezanca zahteva predložitev ustreznega zavarovanja za zavarovanje izpolnitve obveznosti, če dvomi v upravičenost zahtevka.

14.2 Vračilo na podlagi zahtevka za vračilo

14.2.1 Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici

Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima ob izpolnjevanju določenih pogojev pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago ali storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici uveljavlja vračilo DDV v Sloveniji tako, da zahtevek za vračilo DDV vloži prek elektronskega portala v državi članici, v kateri je pridobil identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, na podlagi katere zahteva vračilo. Katere podatke mora navesti v zahtevku, je v zakonu točno določeno.

14.2.2 Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici

Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki ima pravico do vračila DDV v drugi državi članici, vloži zahtevek za vračilo v elektronski obliki, prek sistem [eDavki](#) in sicer najpozneje do 30. septembra po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan.

Če davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka DDV, in transakcije, za katere nima pravice do odbitka DDV, se vrne le tak delež DDV, ki se v skladu s pravili o odbitnem deležu v Sloveniji lahko pripiše transakcijam, za katere ima pravico do odbitka DDV. Znesek DDV, ki je predmet zahtevka ali ki je že povrnjen, mora popraviti, če je po predložitvi zahtevka za vračilo popravil prvotni odbitni delež DDV.

Zahtevek za vračilo se nanaša na:

- a) nakupe blaga in storitev, za katere so bili v obdobju vračila izdani računi, pod pogojem, da je obveznost obračuna DDV nastala pred ali ob izdaji računa, oziroma za katere je obveznost obračuna DDV nastala v obdobju vračila pod pogojem, da je bil račun izdan pred nastankom obveznosti obračuna davka;
- b) uvoz blaga v obdobju vračila;
- c) račune ali uvozne listine, ki niso bile sestavni del prejšnjih zahtevkov za vračilo in se nanašajo na transakcije, končane v zadevnem koledarskem letu.

Zahtevek za vračilo se lahko predloži:

1. za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh mesecev koledarskega leta in ne daljše od koledarskega leta, vendar zahtevani znesek za vračilo ne sme biti nižji od 400 evrov;
2. obdobje krajše od treh koledarskih mesecev, če to obdobje pomeni preostanek koledarskega leta.

Če se zahtevek nanaša na obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta, znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 50 evrov.

Ali je k zahtevku za vračilo DDV treba predložiti dodatna dokazila, je odvisno od zakonodaje vsake posamezne države članice.

14.2.3 Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi

Davčni zavezanec, ki v Uniji nima sedeža, ima pravico do vračila DDV, če v predpisanem obdobju ni opravil dobav blaga oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene v Sloveniji, razen določenih dobav, ki pa so v zakonu eksplicitno navedene. Druga dva pogoja za vračilo DDV pa sta, da se blago oziroma storitve uporabljajo za namene, predpisane z zakonom in so izpolnjeni še drugi pogoji, določeni v tem zakonu, ki se nanašajo na pravico do odbitka DDV.

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je upravičen do vračila DDV, če:

1. davčnemu organu predloži zahtevek za vračilo DDV najpozneje do 30. junija po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan;
2. zahtevku predloži račune oziroma elektronske uvozne carinske deklaracije;
3. predloži potrdilo pristojnega organa države, v kateri ima sedež, da je zavezanec za DDV v tej državi, ki ne sme biti starejše od enega leta;
4. z izjavo potrdi, da v obdobju za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil dobave blaga oziroma storitev, ki bi se štela za dobavo, opravljeno v Sloveniji, razen zakonsko točno določenih storitev;
5. se zaveže, da bo povrnil kateri koli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, lahko predloži zahtevek za vračilo:

1. za obdobje, ki je krajše od enega koledarskega leta in ne krajše od šestih mesecev, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 evrov;
2. za obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta. Ta zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov, in se nanašajo na transakcije, končane v tekočem koledarskem letu, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 50 evrov.

Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi predloži zahtevek za vračilo in priloge davčnemu organu v elektronski obliki prek sistema [eDavki](#) (obrazec DDV-VTD).

Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem zunaj Unije se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

Stanje vzajemnosti **na dan 1. 10. 2013** med Republiko Slovenijo in tretjimi državami pri vračilu DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Republiki Sloveniji.

Države	Vzpostavitev vzajemnosti
KANADA	da
HRVAŠKA*****	da****
ISLANDIJA	da
IZRAEL	da
JAPONSKA	da
JUŽNA KOREJA	da*
LIECHENSTEIN	da
MAKEDONIJA	da
NORVEŠKA	da
RUSIJA	ne
ŠVICA	da
TURČIJA	da**
SRBIJA	da*****
ČRNA GORA	da*****
BOSNA IN HERCEGOVINA	ne
KOSOVO	ne
TAJVAN	da***

* uporablja se od 26. 6. 2009 za vračilo DDV plačanega pri nabavah za restavracijske storitve in namestitve, oglaševalske storitve, storitve na področju električnih in telekomunikacijskih storitev, storitve najema nepremičnin in pri nakupu ter popravilu zgradb in pisarniškega pohištva. Znesek vračila DDV, ki znaša manj kot 200 evrov, ni dovoljen;

** od 10. 10. 2006 za vračilo DDV, plačanega pri nabavah blaga in storitev pri transportni dejavnosti in pri nabavah blaga in storitev, ki se nanašajo na sodelovanje na sejnih in razstavah;

*** 18. 11. 2010 za vračilo DDV, plačanega pri nabavah blaga in storitev, ki se uporabljajo na sejnih, poslovnih potovanjih, za raziskavo trga, za opravljanje tržnih raziskav, za izvajanje tržnih seminarjev in podobnih začasnih poslovnih dejavnosti;

**** od 1. 7. 2011 je pri izvajanju vračil DDV vzpostavljena popolna vzajemnost. Do tega datuma je bila vzajemnost vzpostavljena pri vračilih davka na dodano vrednost, plačanega pri nabavah blaga in storitev za najem razstavnega prostora, preskrbo razstavnega prostora z električno energijo, vodo, plinom, gretjem, hlajenjem, telefonskim in telekomunikacijskimi priključki, urejanje in popravilo razstavnega prostora in stroške parkiranja;

***** od 1. 10. 2013 je pri izvajanju vračil DDV vzpostavljena popolna vzajemnost. Popolna vzajemnost se lahko uveljavlja za račune, izdane od vključno 1. 10. 2013 dalje. Do tega datuma je bila vzajemnost vzpostavljena za vračilo DDV plačanega pri nabavah blaga in storitvah, namenjenih za najem, ureditev, izdelavo in popravilo razstavnega prostora, za blago, potrebno za ureditev razstavnega prostora, električno energijo, vodo, plin, gretje, hlajenje, telefonske in telekomunikacijske priključke za potrebe razstavnega prostora, parkiranje in za storitve namestitve.

***** od 1.3.2013 (vračila DDV se ne more uveljavljati za račune, ki so bili izdani pred tem datumom, čeprav je bil zahtevek za vračilo DDV predložen po 1. 3. 2013).

***** V zvezi s stanjem vzajemnosti med Republiko Slovenijo in Hrvaško in vstopom Hrvaške v Unijo pojasnujemo:

Davčni zavezanci s sedežem na Hrvaškem lahko zahtevajo vračilo DDV po računih, izdanih od 1. 1. 2013 do vključno 30. 6. 2013, na podlagi zahtevka za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi.

Davčni zavezanci lahko zahtevajo vračilo DDV po računih, izdanih od vključno 1. 7. 2013 naprej na podlagi zahtevka za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v Uniji .

14.3 Vračilo DDV v potniškem prometu

Potnik, ki kupi blago v Sloveniji in ga iznese v osebni prtljagi na območje zunaj Unije, lahko uveljavi vračilo plačanega DDV. Oprostitev lahko uveljavlja le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- potnik nima prebivališča v Uniji,
- blago je izneseno iz Unije pred potekom tretjega meseca, ki sledi mesecu, v katerem se opravi dobava in
- skupna vrednost kupljenega blaga z vključenim DDV na enem računu, izdanem istemu kupcu pri istem prodajalcu, je višja od 50 evrov.

Potnik, ki nima prebivališča v Uniji, pomeni potnika, čigar stalno ali običajno prebivališče ni v Uniji. »Stalno ali običajno prebivališče« pomeni kraj, ki je kot tak naveden v potnem listu, osebni izkaznici ali v drugem identifikacijskem dokumentu, ki ga kot veljavnega priznava Slovenija.

Pravica do vračila DDV se ne nanaša na mineralna olja, alkohol in alkoholne pijače ter na tobačne izdelke.

Davčni zavezanec – prodajalec davčnemu organu predložiti zahtevek za vračilo (obrazec DDV-VE) v elektronski obliki prek sistema [eDavki](#).

Podrobnejša navodila glede izvajanja vračil potnikom, ki nimajo stalnega ali običajnega prebivališča v Uniji, so v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost.

15.0 POSEBNE UREDITVE

Zaradi specifičnosti posameznih področij so v zakonu določene posebne ureditve:

15.1 Posebna ureditev za male davčne zavezance

Za male davčne zavezance je predpisana oprostitev obračunavanja DDV do obdavčljivega prometa v višini 50.000 evrov.

15.2 Posebna ureditev za kmete

Oprostitev obračunavanja DDV velja za kmete, ki dobavljajo blago in storitve v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, do višine 7.500 evrov skupnega dohodka te dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto.

15.3 Pavšalno nadomestilo za kmete

Kmetje, ki so oproščeni obračunavanja DDV, imajo pravico do pavšalnega nadomestila v višini 8 odstotkov pod pogojem, da predstavnik kmečkega gospodinjstva dobavlja blago in storitve davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV po [ZDDV-1](#).

Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8 % od odkupne vrednosti in imajo hkrati pravico, da pavšalno nadomestilo pod določenimi pogoji odbijejo kot vstopni DDV.

Davčni zavezanci imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

Pravica do pavšalnega nadomestila se prizna tudi za prodajo pridelkov in opravljene storitve s strani davčnih zavezancev – predstavnikov kmečkega gospodinjstva davčnim zavezancem v drugih državah članicah EU. Pri vračilu pavšalnega nadomestila davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici se smiselno upošteva določila [ZDDV-1](#), ki opredeljujejo vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici. Več o pavšalnem nadomestilu najdete na naslednji povezavi [Osnovna kmetijska in gozdarska dejavnost...](#).

15.4 Posebna ureditev za potovalne agencije

Ta ureditev velja za potovalne agencije, ki delujejo v svojem imenu, pri tem pa uporabljajo blago in storitve drugih davčnih zavezancev. Vse transakcije, ki jih potovalna agencija opravi potniku, se šteje za enotno storitev potniku. Potovalne agencije plačujejo DDV od razlike v ceni, nimajo pa pravice do odbitka vstopnega DDV, niti pravice do vračila DDV.

15.5 Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine

Preprodajalec lahko obračunava DDV od razlike v ceni, če blago kupi od točno določenih oseb, vendar pa pri nabavi nima pravice do odbitka vstopnega DDV, na izdanih računih pa DDV ne sme izkazovati posebej. Pri prodaji blaga na javni dražbi organizator prodaje obračuna DDV od razlike med ceno blago, doseženo na javni dražbi, in zneskom provizije, ki jo je ali jo bo pridobil organizator prodaje na javni dražbi od svojega principala.

15.6 Posebna ureditev za investicijsko zlato

Pod določenimi pogoji je predpisana oprostitvev plačila DDV za investicijsko zlato, vendar imajo davčni zavezanci pravico, da se odločijo, da bodo svoje dobave obravnavali kot obdavčene dobave. V tem primeru lahko uveljavljajo tudi pravico do odbitka DDV.

15.7 Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije

Posebna ureditev se lahko uporablja za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Uniji, opravi osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v kateri koli državi članici. Obveznost za plačilo DDV nastane v državi članici potrošnje, davek pa plača davčni zavezanec, ki nima sedeža, ob predložitvi posebnega obračuna DDV na poseben račun davčnega organa, ki nato nakaže državam članicam potrošnje pripadajoče zneske DDV.

Več o tem najdete na naslednji povezavi [Posebna ureditev mini VEM, M1SS, MOSS](#).

15.8 Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje

To ureditev lahko uporablja davčni zavezanec, ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto na ozemlju Unije. Država članica identifikacije mora biti država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali svojo poslovalnico. Davčni zavezanec ne sme imeti sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec ne more uporabljati sistema mini VEM za storitve, ki so opravljene v državi članici, v kateri ima sedež ali poslovno enoto.

Posebno ureditev lahko v Sloveniji tako uporablja le davčni zavezanec, ki ima sedež ali poslovno enoto v Sloveniji in opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve znotraj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci in nimajo sedeža ali bivališča v Sloveniji. Davčni zavezanec te ureditve ne more uporabljati za dobave, ki jih je

opravil v Sloveniji. Če prijavi uporabo te posebne ureditve, mora vse obveznosti po tej ureditvi izpolnjevati v Sloveniji za tekoče koledarsko leto in še dve naslednji koledarski leti.

Več o tem najdete na naslednji povezavi [Posebna ureditev mini VEM, M1SS, MOSS](#).

15.9 Posebna ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji

Po tej ureditvi se DDV obračunava in plačuje na podlagi prejetih plačil za opravljanje dobav blaga in storitev. Uporabljajo jo lahko tisti davčni zavezanci, katerih vrednost obdavčljivega prometa ne preseže 400.000 evrov (brez DDV) in ni verjetno, da bodo ta znesek presegli v naslednjih 12 mesecih in izpolnjujejo še druge predpisane pogoje.

Iz posebne ureditve po plačani realizaciji so izvzeti uvoz in izvoz blaga ter pridobitve in dobave blaga znotraj Unije in nekatere druge dobave ter računi, ki so bili izdani, preden je bila opravljena dobava blaga oz. storitev.

Pravica do odbitka DDV je vezana na trenutek izvršitve plačila.

Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora davčnemu organu poročati o vseh izdanih in prejetih računih, ki niso plačani do 31. decembra tekočega leta. Popis neplačanih računov (obrazec [DDV-SezPR](#)) mora davčni zavezanec predložiti davčnemu organu v elektronski obliki najpozneje do 31. januarja naslednjega leta.

Uporaba posebne ureditve po plačani realizaciji je prostovoljna, prenehanje posebne ureditve pa je prostovoljno ali obvezno v posebej navedenih primerih.

[Obrazci za priglasitev in prenehanje uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji \(kot pripomoček davčnim zavezancem\)](#).

15.10 Posebna ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov

To posebno ureditev lahko uporablja davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža ali stalne poslovne enote niti stalnega ali običajnega prebivališča in izpolnjuje naslednje pogoje:

- a) v Sloveniji občasno opravlja storitve mednarodnega cestnega prevoza potnikov s prevoznimi sredstvi, ki niso registrirana v Sloveniji;
- b) ne uveljavlja odbitka ali vračila DDV;
- c) ne opravlja nobenih drugih transakcij, ki bi bile predmet DDV v Sloveniji.

V kolikor se je davčni zavezanec odločil za uporabo posebne ureditve, jo mora uporabljati najmanj eno davčno obdobje oziroma celotno davčno obdobje. Uporaba posebne ureditve in obračunavanje DDV po splošnih pravilih se v skladu z [ZDDV-1](#) znotraj istega koledarskega leta izključujeta.

Davčno obdobje je v primeru uporabe te ureditve koledarsko leto.

Več v zvezi s to posebno ureditvijo je navedeno v podrobnejšem opisu na naslednji povezavi [Posebna ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov](#).

16.0 MOTORNA VOZILA

Zakon o davku na dodano vrednost - [ZDDV-1](#) in Zakon o davku na motorna vozila – [ZDMV](#) različno opredeljujeta pojem novega motornega vozila.

16.1 Novo motorno vozilo

Za **ново prevozno sredstvo** se po Zakon o davku na dodano vrednost - [ZDDV-1](#) šteje tisto kopensko motorno vozilo s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata, namenjeno za prevoz ljudi in blaga, **ki je bilo dobavljeno pred potekom šestih mesecev od datuma prve uporabe, ali s prevoženimi manj kot 6.000 km** (izpolnjen mora biti eden izmed obeh pogojev!).

Po ZDMV pa se za **nova motorna vozila** štejejo motorna vozila iz tarifnih oznak: 8703 21, 8703 22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33 in 8703 90 ter iz tarifne oznake 8711, določenih v carinski tarifi Evropske skupnosti, objavljeni kot Priloga I Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (ES) št. 179/2009 z dne 5. marca 2009 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 63 z dne 7. 3. 2009, str. 1), **ki se dajo prvič v promet oziroma se prvič registrirajo na območju Republike Slovenije.**

16.2 Rabljeno motorno vozilo

Za **rabljeno prevozno sredstvo** se po [ZDDV-1](#) šteje kopensko motorno vozilo, ki je bilo dobavljeno po poteku šestih mesecev od datuma prve uporabe, **in** s katerim je hkrati prevoženih več kot 6.000 km (izpolnjena morata biti oba pogoja!).

DMV se od motornih vozil, ki se ne štejejo za nova motorna vozila po ZDMV, ne plačuje.